

rettere, end at det, dersom vi holde os til det Beløb, hvorpaa Papirerne lyde, bethyder, at Drefunds-fonden hos Kongerigets Reservec-fond skal bytte Papirer, som staae lavere i Cours, med andre, der staae høiere, navnlig at der fra Kongerigets Reservec-fond skal gives sjællandske Jernbaneactier, som staae høiere i Cours, istedet for jydskke Jernbaneactier, dersom disse skulde falde for dybt. Saaledes maa jeg altsaa forstaae det, hvis vi ved Capital forstaae Actiernes eller Obligationernes paalydende Sum, Tager vi derimod Hensyn til den anden Betydning, som det var muligt at fastholde, nemlig til den Capital, hvorfor Papirerne ere indkjøbte, saa stiller Sagen sig efter Omstændighedene endnu misligere; thi det er jo aabenbart, at jo høiere jeg da betaler en Obligation, om den end staaer nok saa lavt i Cours, desto høiere fører jeg den til Bogs, og desto større kan jeg sige, at min Capital er. Lad mig holde mig til de Actier, om hvilke her tales. Naar f. Ex. de jydskke Jernbaneactier paa Børsen staae i 70, og Finantsministeren tager dem til 90, men Indenrigsministeren kjøber dem til 92, saa kan og maa han føre dem til Bogs med 92; det bliver altsaa hans Capital. Jo høiere Indkjøbsprisen paa den Maade er, desto større bliver Capitalen. Hvis dette er Meningen, kommer der altsaa endnu en Mislighed til dem, der allerede ere tilstede, naar man taler om Actiernes paalydende Beløb. Jeg troer nu, det vilde være af høj Interesse af den høitærende Indenrigsminister at erfare, hvorledes han opfatter den Forpligtelse, som her er indgaaet, og ved hvilken han jo holder sig bunden.

Jeg skal endnu tillade mig at omtale et Par Punkter af den ærede Indenrigsministers Foredrag igaar Aftes. Der blev talt om, at man uden Lovhjemmel havde disponeret over Kongerigets Reservec-fond indtil 1864, og dertil svarede den ærede Minister, at der ikke gives nogen Regel for, hvorlangt en Ministers Dispositionsret gaaer. Naar vi altsaa see os ret for, ere vi endog slupne godt derfra; er der nogen Regel for, hvor langt frem i Tiden en Minister kan disponere over Kongerigets Overskud, saa maae

vi takke den daværende Indenrigsminister for, at han ikke skrev 1964 istedetfor 1864, thi efter den gjorte Paastand kunde han ligesaa vel gjøre det One som det Andet. Imidlertid troer jeg dog, at der foreligger Noget, som kunde gjøre denne Paastand lidt tvivlsom. Jeg tillod mig i Begyndelsen af mit Foredrag at minde om, at der var en Tid, da vi ikke havde nogen constitutionel Ansvarlighed for vor Kassebeholdning eller idetmindste, hvis vi havde nogen, havde vi ingen Leilighed til at glæde os derover, thi vi vidste ikke deraf. Man fandt det imidlertid nødvendigt at ordne denne Sag og at ordne den ved Lov. Ministre have selv her for os indbragt Forslag, hvorved de begjærede Bemyndigelse til at disponere over Kassebeholdningen; dert troer jeg ligger en Anerkjendelse af, at Ministrene behøve en Bemyndigelse i saa Henseende, og at de maae føle sig begrænset ved de Regler, Loven har sat. Dette troer jeg er utvivlsomt, og dersom altsaa Ministeren er, og det er han, gaaet ud over de satte Grændser, gaaet langt udover dem, da har han handlet udenfor sin Bemyndigelse, mod sin Pligt. Dengang de Forhandlinger, som vi her have for os i den trykte Correspondence, fandt Sted, levede vi endnu under Loven af 4de Marts 1857. Efter den Tid har Ministeriet begjært en ny Bemyndigelse, som er given ved Loven af 3die Marts 1860. Men kan dette være skeet i den Overbeviisning, at man ikke behøvede en saadan Bemyndigelse, i den Overbeviisning, at Ministeren godt kunde disponere over Kassebeholdningen endog paa længere Tid end den, hvori han ved Loven begjærede Dispositionsret? Loven gaaer ud paa at give Bemyndigelse til at gaae frem paa en vis Maade med Kongerigets Reservec-fond indtil Udgangen af Finantsaaret 1861—62, kan der da uden Bemyndigelse disponeres indtil Udgangen af 1864? Vil den høitærende Indenrigsminister, der ved saa mange Leiligheder har staaet i Spidsen, naar det gjaldt om at værges om Rigsdagens Myndighed og dens fulde Ret, sige Ja dertil, og vil han laane sin Haand til at føre det igjennem? Jeg vil høre det, før jeg troer det.